

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szabó Tamás ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű, **kk. II.rendű felperes neve** II. rendű (mindketten: I.rendű felperes címe szám alatti lakosok) és **III.rendű felperes neve** (III.rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek - a dr. Hadházi Éva ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2011. január 25. napján kelt 10.P.20.044/2010/19. szám alatt meghozott ítélete ellen az alperes 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az alperes I. rendű felperes javára teljesítendő kamatfizetési kötelezettségének időtartamát 600.000 forint tőke tekintetében a 2004. szeptember 14. napjától 2004. október 22. napjáig terjedő időre, 2.400.000 forint tőke tekintetében pedig 2004. szeptember 14. napjától 2010. március 4. napjáig terjedő időre állapítja meg. A III. rendű felperes javára 3.000.000 forint tőke után fizetendő kamatkötelezést mellőzi és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a III. rendű felperesnek 15 nap alatt 500.000 forint tőke alapján a 2004. szeptember 14. napjától 2004. december 13. napjáig terjedő időre évi 11 (tizenegy) %-os mértékű kamatot, míg 2.500.000 forint tőke alapján a 2004. szeptember 14. napjától 2004. december 31. napjáig terjedő időre évi 11 (tizenegy) %-os, a 2005. január 1. napjától 2010. március 4. napjáig terjedő időre pedig minden késedelemmel érintett naptári félévre, az adott félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I-II. rendű felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 128.125 (egyszázhuszonnyolcezer-egyszázhuszonöt) forint, a III. rendű felperesnek pedig 46.875 (negyvenhatezer-nyolcszázhetvenöt) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 336.000 (háromszázharminchatezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a B.T.Cs. által 2004. szeptember 14. napján okozott közlekedési balesetben elhunyt az I. rendű felperes házastársa, aki egyúttal a II. rendű felperes édesapja volt. A baleset bekövetkezésekor a II. rendű felperes 20 hónapos volt, szülei két éve éltek házasságban egymással, édesanyja, az I. rendű felperes gyermekgondozási szabadságát töltötte. A balesetben súlyos sérüléseket szenvedett a III. rendű felperes is, jobb csípőizületi vápa törést, jobb csípő traumás ficamát és jobb combcsonti kis gumó törését, továbbá jobb térd zúzódását szenvedte el. A III. rendű felperes korábban egyéni vállalkozóként családfenntartó volt, nem csak gyermekét, de házastársát is eltartotta, a baleset miatt azonban korábbi egyéni vállalkozását folytatni nem tudta, 21 %-os baleseti eredetű egészségkárosodása alakult ki, jelenleg alkalmazottként dolgozik. A család megrendült jövedelmi helyzetének javítása végett a III. rendű felperes házastársa is munkavállalásra kényszerült. A III. rendű felperes alkalmatlanná vált a kerti és ház körüli munkák végzésére is.

A felperesek 2004. szeptember 30-án bejelentették a fenti balesetből eredő kárigényüket az alperesnek. Az alperes nem vagyoni kártérítés címén az I. rendű felperes részére 600.000 forint előlegen felül 2010. március 4-én 2.400.000 forintot, a II. rendű felperes részére 2010. március 5-én 2.500.000 forintot, a III. rendű felperes részére 500.000 forint előlegen felül 2010. március 4-én további 2.500.000 forintot utalt át.

Az I. rendű felperes leszállított keresete az alperes által részére megfizetett 3.000.000 forint tőkeösszeg késedelmi kamatainak megfizetésére irányult. A II. rendű felperes a részére megfizetett tőkeösszegen felül további 3.500.000 forint nem vagyoni kártérítést kért, továbbá 6.000.000 forint tőke után késedelmi kamatokat is követelt az alperestől. A III. rendű felperes további 1.000.000 forint megfizetését kérte az alperestől a részére már teljesített tőkeösszegen felül, valamint 4.000.000 forint tőke után késedelmi kamat megfizetésére is kérte kötelezni az alperest. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, arra hivatkozással, hogy az általa fizetett összegek valamennyi felperes vonatkozásában alkalmasak a felmerült kár megtérítésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű felperesnek 3.000.000 forint tőke alapján 2004. szeptember 14. napjától 2010. március 4. napjáig terjedő időre késedelmi kamatot, a II. rendű felperesnek 3.500.000 forintot és ennek 2004. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre számított késedelmi kamatait, továbbá 2.500.000 forint tőke alapján 2004. szeptember 14-től 2010. március 4. napjáig terjedő időre számított késedelmi

kamatokat, a III. rendű felperesnek 1.000.000 forintot, ennek a 2004. szeptember 14. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre számított késedelmi kamatait, valamint 3.000.000 forint tőke után 2004. szeptember 14. napjától a 2010. március 4. napjáig terjedő időre számított késedelmi kamatokat; ezen felül kötelezte az alperest a perköltségek viselésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a keresetnek az I. rendű felperes tekintetében 2.400.000 forintot meghaladó részében, a II. rendű felperes tekintetében 2.500.000 forintot meghaladó részében, a III. rendű felperes tekintetében ugyancsak 2.500.000 forintot meghaladó részében történő elutasítását. Kiszámolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete szerint a jelenlegi értékviszonyokon számolva az I. rendű felperest megillető kártérítés kamatokkal együtt 4.330.000 forintot, a II. rendű felperesnek megítélt 8.856.000 forintot, a III. rendű felperesnek megítélt pedig 5.880.000 forintot tesz ki. Álláspontja szerint akár a tőkeösszegek figyelembevételével a baleset idején, azaz a 2004. évben érvényesült ár- és értékviszonyok mellett, akár a kamatokkal növelt összegek figyelembevételével a jelenlegi értékviszonyok mellett eltúlzott a megítélt nem vagyoni kártérítések összege a perbeli tényállás tükrében. Hivatkozott arra, hogy a 2004. október 27-én kelt levél tanúsága szerint az I. rendű felperesnek 2004. október 22-én jogcím nélküli előlegként már 600.000 forintot átutalt, így e tőkeösszeg után csak 2004. október 22-ig kötelezhető késedelmi kamat fizetésére, valamint a III. rendű felperes részére a 2004. december 13-án kelt levelében írtak szerint 500.000 forintot ugyancsak megfizetett, így csak a fennmaradó 2.500.000 forint kamatai megfizetésére lehet köteles.

A felperések fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg, az ítélete indokolásában rögzített tényállást annyiban pontosítja a másodfokú bíróság, hogy a 2. oldal utolsó bekezdésében, valamint 3. oldal első bekezdésében a bekezdéseket kezdő „a felperes” szövegrészeket „az I. rendű felperes” szövegrészre cseréli. Kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal, hogy a fenti közúti balesetben részes B.T.Cs. által vezetett gépjármű kötelező gépjármű felelősségbiztosítója a baleset időpontjában az alperes volt. Kiegészíti továbbá azzal, hogy az alperes az I. rendű felperesnek 2004. október 22-én már átutalt 600.000 forintot jogcím nélküli előlegként, a III. rendű felperesnek pedig a 2004. december 13-án kelt levelében írtak szerint 500.000 forint nem vagyoni kártérítést fizetett meg.

Az így javított és kiegészített tényálláshoz képest is a per főtárgyára nézve helyes érdemi döntést hozott az elsőfokú bíróság, amelyet csak az I. és a III. rendű felperések javára megítélt késedelmi kamatkötelezés tekintetében kellett részben megváltoztatni a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy késedelmi

kamatot a kamatszámítás alapjául szolgáló tőke után csak a fizetési késedelem időtartamára lehet megítélni a tőke egyes részletei tekintetében is, az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott jogszabályi rendelkezések alapján. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján hagyta helyben a másodfokú bíróság.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakra utal még a másodfokú bíróság.

A Ptk.360.§ (1) bekezdése értelmében a kártérítés a kár bekövetkeztekor nyomban esedékes, méghozzá az akkori értékviszonyoknak megfelelően. A kár későbbi - a jelen esetben sok évvel későbbi - megtérítése esetén az eltelt időre járó késedelmi kamat kiszámított összegét nem lehet figyelembe venni a kártérítési összeg meghatározásánál. A kamat nem tőkésíthető, az a pénz (az adott esetben a kártérítési tőkeösszeg) hozadéka, nem a kártérítés része. A kártérítésnek az elsőfokú bíróság által meghatározott tőkeösszege pedig az adott esetben egyik felperes tekintetében sem minősül eltúlzottnak. Az összeg meghatározásánál figyelembe vett mérlegelési szempontokat az elsőfokú bíróság részletesen rögzítette ítéletének indokolásában, azokkal a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetért. Az elsőfokú ítéletnek ezt a részét a 8. oldal 3. sorában annyiban javítja csak a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes édesapjának a neve nem Sz.L.B., hanem Sz.L.B. Az elsőfokú bíróság által felsorakoztatott mérlegelési szempontokat a II. rendű felperes tekintetében annyiban egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű felperes fiúgyermek, aki 20 hónapos korában azt megelőzően veszítette el édesapját, hogy őt egyáltalán megismerhette volna, róla emléket őrizhetne egész életére kihatóan. A II. rendű felperes nem csak édesapa, hanem apaminta nélkül fog felnőni, ami egész életére kiható hátrányt jelent, személyiségfejlődését meg sem határozható módon és mértékben árnyékolhatja. Tulajdonképpen az élet kezdetétől az egész életre negatív módon kihatóan nem csak az életet átívelően, hanem annak mindennapjaiban sérelmet okozóan fellépő hiányt kell értékelni a II. rendű felperes kártérítési igényének az elbírálásakor. Ennek az óriási hiánynak az ellensúlyozására még a 2004-es értékviszonyok mellett sem tekinthető eltúlzottnak az elsőfokú bíróság által meghatározott tőkeösszeg.

Megjegyzí a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű felperes tekintetében a fellebbezés a tartalma szerint a fellebbező alperes által az I. rendű felperesnek az ítélettől függetlenül is teljesített 3.000.000 forint tőkéből 600.000 forint visszatérítésére irányul, amely fellebbezési ellenkérelemben már eljárásjogilag sem érvényesíthető, ehhez a Pp.147.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig viszontkeresetet kellett volna előterjeszzen az alperes az I. rendű felperessel szemben.

A fellebbezés csak a járulékok tekintetében minősül részben sikeresnek, ezért a perköltségviselés arányát nem érinti. A Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltségek viselésére is az alperes köteles. A felpereseknek járó másodfokú jogi képviselési munkadíjat a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2)

bekezdés *a)* pontja, (5) bekezdése és 4.§-a alapján határozta meg. Ezen kívül a Pp.78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest az állam által előlegezett fellebbezési illeték megtérítésére.

P é c s , 2011.május 26.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Döme Attila s.k. előadó bíró, Dr. Hrubí Adrienn s.k. bíró